

foreslaas, at Bestemmelsen i Kontorholdsloven om Alderstillæg bibeholdes for disse Tjenestemænd, saaledes at der beregnes dem Alderstillæg fra 27 Aars Alderen, indtil den Ordning, man paatænker, er etableret; og da Kontorholdsloven skal revideres hvert 5te Aar, kan det ikke vare saa længe, før Bestemmelsen helt bortfalder; men, som sagt, indtil Forholdet her efter administrativ Ordning bliver ens, saa længe ønsker man ogsaa, at denne Bestemmelse bliver staaende for deres Vedkommende. Saa er der til § 18 stillet et Ændringsforslag, som er en ganske naturlig Følge af Ændringsforslagene under Nr. 3 og 7.

Hermed tror jeg, at jeg har gennemgaaet de Ændringsforslag, der ere stillede af Flertallet og af Finansministeren, og som ere tiltraadte af Udvalget. Om Mindretallets Ændringsforslag skal jeg ikke udtale mig. Dem vil jeg overlade til de Herrer selv at motivere, men dog forbeholde mig muligt senere at svare derpaa. Side 8 i Betænkningen ses det, at der har været Samraad angaaende Personalet ved Lille Bælt-Overfarten, som har Bopæl i Fredericia, men som frygter for at blive lønnet efter den Lønsats, hvorunder Strib kommer til at sortere, da Lille Bælts-Overfartens Kontor er i Strib, og Personalets Løn udbetales der. Der har ligeledes været forhandlet om Nattjenesten for Postvæsenet. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det første, der navnlig er fremkommet fra Mindretallets Side. Om det andet Punkt, hvorpaa hele Udvalget har haft sin Opmærksomhed henvendt, og som har været forhandlet i Samraad med Indenrigsministeren, har Udvalget hørt Indenrigsministeren udtale, at Administrationen vil have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold og tage det under Overvejelse for om muligt at fremkomme med Forslag i den Retning. For Tiden har man ikke tilendebragt disse Overvejelser, saaledes at man ved denne Lov kan gaa med til dette, som jo ogsaa kan afgøres paa anden Maade gennem Finansloven. Jeg skal med disse Bemærkninger tillade mig at anbefale de af Finansministeren og Flertallet tiltraadte Forslag til det høje Tings Velvillie.

Valdemar Olsen: Ved det foreliggende Forslags Fremsættelse her i Tinget var der almindelig Enighed om Forslaget. Alle Partier udtalte deres Tilslutning til det paa en enkelt Undtagelse nær, det ærede Medlem for Ruds Vedby (H. L. Jørgensen), som ikke var saa glad for det, og som

mente, at vi vare komne lidt for højt op med Lønningerne. Men det ærede Medlem kunde formodentlig ikke repræsentere hele sin Gruppe, thi kort før det ærede Medlem fremkom med sine Udtalelser, havde en af det ærede Medlems Gruppetæller, det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) udtalt sig under Finanslovbehandlingen i Tilslutning til det forelagte Lønningslovsforslag. Sp. 158 i Rigsdagstidenden siger han, at han vil bidrage, hvad han formaar, til Gennemførelsen af den store Lønningsreform og lykønsker Regeringen til, at den netop har taget saa stort og omfattende paa denne Sag, som den har. Ogsaa Højres Ordfører under Finanslovbehandlingen (N. Andersen) udtalte i Henhold til Rigsdagstidenden Sp. 114 som sin Mening, at „vi baade ville og bør vedtage“ de foreliggende store Lønningsforslag. Og Sp. 115 viser det sig, at det ærede Medlem har udtalt, at der, hvad angaar Lønningerne til de lavere stillede Tjenestemænd, intet er at sige; at de altsaa ikke ere foreslaaede for højt. Ogsaa den ærede Ordfører for Reformpartiet udtalte sin Tilslutning til Forslaget, og saavel de radikales Ordfører som Socialdemokratiets Ordfører udtalte deres Tilslutning til det.

Der forelaa altsaa enstemmig Tilslutning, kan jeg sige, fra alle Partiers Side, og man skulde tro, at dette Forslag derfor havde de bedste Udsigter til at gaa saa godt som uskadt gennem Tingene. Men Reaktionen efter denne Velvillie meldte sig hurtigt. Det gav sig tørst Udslag i, at der fra forskellige ærede Medlemmers Side fremkom Udtalelser om, at naar vi gave saa rigeligt og rundeligt, skulde Lønnings-sagen for disse Klasser af Tjenestemænd ogsaa være ordnet for længere Tid, og man gisnede paa, hvor mange Aar en saadan rigelig Lønningslov saa kunde holde. Dernæst gav Reaktionen sig Udslag i, at der fra Regeringens og Flertallets Side fremkom Udtalelser om, at vi under ingen Omstændigheder kunde komme til at gaa videre, end der her var foreslaaet. Hertil og ikke længere, hed det, og skulde der være Tale om Forandringer i det forelagte Forslag, skulde det være Netsættelser; der kunde ikke være Tale om nogen som helst Forhøjelse. Senere fremkom der ogsaa Udtalelser udenfor Tinget. Rundt om i Landet blev der afholdt Møder med det Formaal, at protestere mod de alt for høje Lønninger paa det store Lønningslovsforslag. Paa forskellige Møder, i alt Fald paa Sjælland, vedtog man Resolutioner